

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cordia Magyarországi Inगतlanfогalmazó Zártkörűen Működő Rt (Budapeszt, Węgry)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie R 1842/2011-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CORDIO” dla usług z klasy 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 115 262

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Cordia Magyarországi Inगतlanfогalmazó Zártkörűen Működő Rt

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „CORDIA” dla usług z klas 36, 37 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2012 r. — EDF przeciwko Komisji

(Sprawa T-389/12)

(2012/C 331/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Électricité de France SA (EDF) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Creus Carreras i A. Valiente Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 4617 wersja ostateczna z dnia 28 czerwca 2012 r. dotyczącej

odmowy przyznania skarżącej przedłużenia do dnia 31 grudnia 2014 r. terminu do wydania ostatecznej decyzji inwestycyjnej, przewidzianej tytułem jednego ze zobowiązań nałożonych w ramach procedury w sprawie koncentracji (sprawa COMP/M.5549 — EDF/Segebel);

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty jest na naruszeniu prawa i na błędnym zastosowaniu art. 75 i nast. zawiadomienia Komisji w sprawie środków zaradczych dopuszczalnych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004 ⁽¹⁾.
- 2) Zarzut drugi oparty jest na oczywistym błędzie w ocenie istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych.
- 3) Zarzut trzeci oparty jest na naruszeniu zasady proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty oparty jest na nadużyciu władzy lub naruszeniu zasady dobrej administracji.
- 5) Zarzut piąty oparty jest na braku uzasadnienia, ponieważ Komisja nie wskazała żadnego powodu uzasadniającego swoją decyzję

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 2008, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2012 r. — Luigi Lavazza SpA przeciwko OHIM

(Sprawa T-392/12)

(2012/C 331/56)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Lavazza SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: A. Vanzetti, G.E. Sironi, M. Ricolfi i C.E. Mezzetti, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Commercialunione Prima Srl (Bresso, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie R 124/2011-1, ze względu na naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- oddalenie sprzeciwu Commercialunione Prima Srl wobec rozszerzonej na Unię Europejską rejestracji międzynarodowego znaku towarowego nr W000943981 „Lavazza a modo mio” i w konsekwencji wyrażenie zgody na rejestrację o tym samym zakresie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Luigi Lavazza SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „LAVAZZA A MODO MIO” dla towarów i usług z klas 11, 29, 30 i 43 — Rozszerzona na Unię Europejską rejestracja międzynarodowa nr W00 943 981

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Commercialunione Prima Srl

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzne krajowe znaki towarowe „A MODO MIO”, „la PIZZA A MODO MIO” i „A MODO MIO BIRRA & MUSIC” dla usług z klasy 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: wzięcie pod uwagę przez Izbę Odwoławczą wycofania zgłoszenia do rejestracji znaku towarowego „LAVAZZA A MODO MIO” i oddalenie odwołania w pozostałym zakresie

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) oraz art. 76 ust. 1, druga część rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2012 r. — Alfatar Benelux przeciwko Radzie

(Sprawa T-394/12)

(2012/C 331/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alfatar Benelux SA (Ixelles, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Keramidis i N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej o odrzuceniu oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na otwarte zamówienie publiczne UCA 218 07 na „Świadczenie usług

obsługi technicznej — usługi help desk oraz naprawy na miejscu komputerów osobistych, drukarek i urządzeń peryferyjnych Sekretariatu Generalnego Rady” (Dz.U. 2008/S 91-122796), przekazanej skarżącej ponownie pismem poleconym z dnia 18 czerwca 2012 r. w następstwie stwierdzenia nieważności poprzedniej decyzji o udzieleniu zamówienia z dnia 1 grudnia 2008 r. przez Sąd wyrokiem w sprawie T-57/09 Alfatar Benelux przeciwko Radzie;

- zasądzenie od pozwanej zapłaty skarżącej odszkodowania z tytułu szkody poniesionej w wyniku wspomnianego postępowania w sprawie zamówienia publicznego;
- obciążenie pozwanej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję specyfikacji zamówienia, gdyż użycie personelu przeprowadzkowego do wykonywania pomocy technicznej, jak przewidziano w zwycięskiej ofercie, jest sprzeczne z tą specyfikacją.
- 2) Zarzut drugi dotyczy nieważności zaskarżonej decyzji w wyniku licznych błędów w ocenie, odnoszących się w szczególności do certyfikacji zwycięskiego oferenta, kwalifikacji jego personelu w porównaniu do personelu skarżącej, oceny za transfer wiedzy oraz oceny za liczbę pracowników proponowaną przez oferentów.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy pomieszenia przez komisję przetargową kryteriów wyboru i udzielenia zamówienia oraz etapów postępowania o udzielenie zamówienia.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy różnych niespójności i błędnych informacji w ogłoszeniu o zamówieniu.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia przez pozwaną przepisu art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ w szczególności w odniesieniu do weryfikacji kryteriów wyboru.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — Cosma Moden przeciwko OHIM — s.Oliver Bernd Freier (COSMA)

(Sprawa T-398/12)

(2012/C 331/58)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Cosma Moden GmbH & Co. KG (Emsdetten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Meyer)